

عنوان مقاله:

تاثیر روان درمانی پویشی بلندمدت کرنبرگ بر ساختار شخصیت بیماران مبتلا به اختلال شخصیت وابسته

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شهرزاد رشن - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

شاهرخ مکوند حسینی - دانشیار، گروه روانشناسی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

علی محمد رضایی - استادیار، گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

سید موسی طباطبایی - استادیار، گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف این پژوهش بررسی تاثیر روان درمانی پویشی بلند مدت با رویکرد روابط موضوعی کرنبرگ بر ساختار شخصیت بیماران مبتلا به اختلال شخصیت وابسته بود. روش: 30 مراجع مبتلا به اختلال شخصیت وابسته از بین زنان مراجعه کننده به مراکز درمانی تهران بر اساس معیارهای تشخیصی DSM5 و ملاک های ورود و خروج انتخاب شدند؛ آزمودنی ها به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل گمارش شدند. رضایت آگاهانه از آزمودنی ها اخذ شد و گروه آزمایش به مدت 6 ماه و دو جلسه در هفته تحت درمان روان پویشی بلند مدت قرار گرفتند، گروه کنترل نیز به منظور رعایت اخلاق پژوهش در نوبت روان درمانی قرار گرفت. مصاحبه ساختار یافته برای ارزیابی سازمان شخصیت (STIPO) در ابتدا از هر دو گروه گرفته شد. علاوه بر آن پس از 6 ماه و پس از پایان جلسات درمانی نیز مجدداً تکرار گردید. یافته ها: نتایج نشان داد گروه آزمایش کاهش معناداری در میانگین ابعاد ساختاری خشکی شخصیت، هویت و مکانیزم های دفاعی پس از 6 ماه از درمان و در ابعاد ساختاری خشکی شخصیت، هویت، مکانیزم های دفاعی و اخلاقیات پس از اتمام درمان نسبت به گروه کنترل نشان داد. نتیجه گیری: برحسب نتایج حاصل از این پژوهش مداخله روان درمانی پویشی بلند مدت با رویکرد روابط موضوعی کرنبرگ بر تغییر ساختار شخصیت مبتلایان به اختلال شخصیت وابسته اثرگذار بود. به متخصصان بالینی در کار با بیماران مبتلا به اختلال شخصیت وابسته استفاده از این درمان توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

روان درمانی پویشی بلندمدت، ساختار شخصیت، اختلال شخصیت وابسته، روابط موضوعی کرنبرگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1008228>

